

Όταν

αισθανθείς πόνο επειδή κάποιος σε πρόσβαλε ή σε ντρόπιασε, να ξέρεις ότι ωφελήθηκες πολύ, με το ντρόπιασμα βγήκε από μέσα σου η κενοδοξία και ο εγωισμός.

Εκείνος που αγαπά το Θεό, ζει αγγελικό βίο πάνω στη γη. νηστεύει κι αγρυπνεί, ψάλλει και προσεύχεται, και για κάθε άνθρωπο σκέφτεται πάντοτε καλά.

Ο Άγιος ο Ομολογητής ήταν ένας από τους σημαντικότερους Θεολόγους και εκκλησιαστικούς συγγραφείς του Βυζαντίου. Έζησε γύρω στα 580-662. Καταγόταν από επιφανή οικογένεια της Κωνσταντινούπολης και απέκτησε επιμελημένη παιδεία.

Σε νεαρή ηλικία εντάχθηκε στην αυτοκρατορική διοίκηση και έγινε αρχιγραμματέας του αυτοκράτορα Ηρακλείου. Το 613/614 έγινε μοναχός σε Μονή της Χρυσούπολης. Αργότερα μετέβη στην Κωνσταντινούπολη για να αποφύγει τους Πέρσες επιδρομείς. Από εκεί το 626 μετέβη στη Βόρειο Αφρική, όπου και άρχισε τη δράση του κατά του Μονοθελητισμού και του Μονοφυσιτισμού. Το 646 μετέβη στη Ρώμη όπου και οργάνωσε εκκλησιαστική σύνοδο στο Λατερανό το 649, όπου και καταδικάστηκε ο Μονοθελητισμός.

Η δράση του αυτή στρεφόταν ενάντια στον αυτοκράτορα Κώνστα Β΄, ο οποίος διέταξε την προσαγωγή του στην Κωνσταντινούπολη, με την κατηγορία της

απείθειας σε αυτοκρατορικό πρόσταγμα, της συνωμοσίας και της συμμετοχής σε στάση. Το 653 μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου δικάστηκε για αυτές τις κατηγορίες και καταδικάστηκε σε εξορία στη Βιζύη της Θράκης. Αργότερα προσήχθη άλλες δυο φορές σε δίκη και τελικά το 662 καταδικάστηκε σε εξορία στη Λαζική του Πόντου. Λέγεται μάλιστα ότι τότε υπέστη και την ποινή του ακρωτηριασμού. Λίγο μετά την άφιξή του στην περιοχή πέθανε. Η μνήμη του τιμάται από την Ορθόδοξη Εκκλησία στις 21 Ιανουαρίου.

Το συγγραφικό του έργο επηρέασε έντονα τη Θεολογία όχι μόνο στο Βυζάντιο αλλά και στη Δύση, όπου άλλωστε έδρασε επί μακρόν. Με το έργο του ασχολήθηκε κυρίως με την καταπολέμηση των αιρέσεων του Μονοφυσιτισμού και του Μονοθελητισμού, την ερμηνεία της Αγίας Γραφής, την υπεράσπιση του δόγματος της Χαλκηδόνας, την επεξεργασία των έργων του Ψευδο-Διονυσίου Αρεοπαγίτη και τη μυστική Θεολογία. Ενδεικτικά μπορούν να αναφερθούν τα:

Περί διαφόρων αποριών

Μυσταγωγία

Κεφάλαια περί αγάπης

Το μεγαλύτερο μέρος των έργων του έχει εκδοθεί από την Ελληνική Πατρολογία (Patrologia Graeca) του Migne ενώ υπάρχουν μεταφράσεις των έργων του σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες.

Μερικά από τα αποφθέγματα του Αγίου για την Αγάπη παρμένα από την φιλοκαλία.

Πολλοί έχουν πει πολλά περί αγάπης, αν όμως την αναζητήσεις, θα τη βρεις μόνο στους μαθητές του Χριστού, επειδή μόνο αυτοί είχαν την αληθινή Αγάπη δάσκαλο της αγάπης, για την οποία έλεγαν: «Αν έχω το χάρισμα της προφητείας και αν γνωρίζω όλα τα μυστικά σχέδια του Θεού, και έχω όλη τη γνώση, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν ωφελούμαι τίποτε»(Α΄ Κορ. 13, 2-3). Εκείνος λοιπόν που απόκτησε την αγάπη, απόκτησε το Θεό, επειδή ο Θεός είναι αγάπη(Α΄ Ιω. 4, 8).

Εκείνος που έχει προσηλωμένο το νου του στην αγάπη του Θεού, καταφρονεί όλα τα ορατά, και το σώμα του ακόμη, σαν να είναι ξένο.

Όταν με τον έρωτα της αγάπης ο νους μεταβαίνει προς το Θεό, τότε δεν έχει

διόλου αίσθηση για κανένα από τα κτίσματα. Καθώς καταφωτίζεται από το θείο και άπειρο φως, γίνεται αναίσθητος για όλα τα κτίσματα, όπως τα μάτια δεν βλέπουν τα άστρα όταν ανατέλλει ο ήλιος.

Όποιος αγαπά το Θεό, δεν μπορεί να μην αγαπήσει και κάθε άνθρωπο σαν τον εαυτό του, αν και τον δυσαρεστούν τα πάθη εκείνων που δεν έχουν ακόμα καθαριστεί. Γι' αυτό και χαίρεται με αμέτρητη και ανέκφραστη χαρά για τη διόρθωσή τους.

Μακάριος ο άνθρωπος που μπορεί να αγαπήσει κάθε άνθρωπο στον ίδιο βαθμό.

Εκείνος που φροντίζει για τη σάρκα, πώς να ικανοποιεί τις επιθυμίες της, και για πρόσκαιρα πράγματα έχει μνησικακία προς τον πλησίον του, αυτός λατρεύει την κτίση αντί του Δημιουργού.

Όποιος κάνει ελεημοσύνη μιμούμενος το Θεό, δεν κάνει διάκριση καλού και κακού, δικαίου και αδίκου στα απαραίτητα της ζωής, αλλά μοιράζει ίδια σε όλους κατά τις ανάγκες τους, αν και προτιμά για την αγαθή του προαίρεση τον ενάρετο από τον κακό.

Δεν έχει τέλεια αγάπη εκείνος που αλλάζει διάθεση προς τους ανθρώπους ανάλογα με τον χαρακτήρα τους. τον έναν π.χ. τον αγαπά και τον άλλον τον μισεί, ή τον ίδιο άνθρωπο άλλοτε τον αγαπά και άλλοτε τον μισεί για τις ίδιες αιτίες.

Πηγή: optiko.net